

BRUNCVÍK

Kníže Bruncvík... ach, to byl odvážný a chytrý muž! Cestovatel. Vypravil se do zemí, kde před ním jaktěživ nikdo nebyl, takže ve stáří měl o čem vyprávět. Prožil neuvěřitelná dobrodružství.

Jednou, hned zpočátku plavby, ztroskotala loď, na které se plavil, a všichni námořníci utonuli - nejspíš neuměli plavat. Bruncvík se sice zachránil, jenže břeh ostrova, na který jej vyhodily vlny, byl docela pustý. Nic k jídlu, nic k pití, jen písek a skály. Třeba je příznivější krajina za těmi skalami, ale jak se tam dostat? Přejít hory? Nemožné!

Bruncvík uviděl na nejvyšším vrcholku obrovské hnízdo. To je jistě obydlí ptáka Noha, pomyslel si kníže. A ten by mě mohl vynést nahoru. Vlezl tedy do kůže jakéhosi zvířete, která se povalovala na úpatí skal. Vrtěl se v ní, aby si ho pták všiml. Stalo se. Noh se prudce spustil k zemi a Bruncvíka ulovil. Vynesl jej do hnízda, ponechal kořist na pospas svým mláďatům a odlétl. Chytrý kníže ale neotálel, rychle prosekl kůži mečem a sklouzl na druhou stranu skály, dolů k lesu.

Náhle uslyšel strašlivý řev. Pod skálou spatřil divoký zápas lva s drakem. Kníže se na souboj chvíli díval. Hmm... drak je větší, má tolik hlav... a lev jen jednu, všiml si bystře. To není spravedlivé. Půjdu slabšímu na pomoc. Již neotálel, rychle vytasil meč a statečně se vrhl proti drakovi.

Boj byl dlouhý a krutý, ale nakonec kníže se lvem draka přemohli. A to se rozumí, že se lev stal Bruncvíkovým přítelem. A když se Bruncvíkovi podařilo ostrov opustit na cizí lodi, která tam po čase připlula, provázal jej na všech dalších cestách. Draky se tenkrát země jen hemžila, stále bylo s kým bojovat, a tak zachraňovat krásné dívky, na kterých si draci chtěli pochutnat. Z knížete Bruncvíka se stal známý drakobijec. Velkou zásluhu na jeho slávě měl i lev, jeho nerozlučný přítel, a divotvorný meč, který kníže získal v říši krále Olibria.

Statečný rytíř cestoval se lvem po celém světě. Ovšem i zabíjení draků po čase omrzí. Věkem i síly ubývá... Bruncvíkovi se začalo stýskat po domově. Po Čechách. Vždyť je tam tak krásně. Ty mírné zvlněné pahorky, ty klidné říčky, lesy, louky... Žádné pouště, divoké hory s dračími slujemi, žádné bezedné bažiny. Vrátit se po mnoha letech domů není jednoduché. Bruncvík odjížděl jako mladý muž plný síly, nyní byly jeho vlasy již silně prošedivělé...

Nikdo jej doma nepoznal. Ani vlastní žena, kterou zde před mnoha lety zanechal, mu nechtěla věřit. „Jak chceš dokázat, že jsi můj manžel?“

„Podívej. Na prstu mám prstýnek, cos mi navlékal při svatbě!“ předvedl Bruncvík.

Žena padla knížeti kolem krku a prosila ho, aby ji už neopouštěl. Rytíř jí to svatosvatě slíbil. Měl ostatně dojem, že těch dobrodružství bylo až dost. Zůstal doma v Čechách a spravedlivě vládl poddaným.

1. SEŘAĎ ÚDAJE KE SPRÁVNÝM ČÁSTEM TEXTU A TÍM VYTVOŘ OSNOVU POVĚSTI:

1. Úvod (žlutě)
2. Stať (zeleně)
3. Závěr (modře)

návrat domů, stesk po domově, výprava Bruncvíka, pták Noh, bitvy s draky, ztroskotání lodi

2. BRUNCVÍK SE SETKAL:

- s Karlem IV.
- s anděly
- s ptákem Nohem

3. JAK SE DOSTAL DO JEHO HNÍZDA?

- Předstíral, že je zvíře, a pták ho tam vynesl.
- Vylezl po skále.
- Postavil si letadlo a doletěl tam.

4. OZNAČ VĚTU, KDE SE PÍŠE, JAK DOPADL PRVNÍ SOUBOJ S DRAKEM. (ORANŽOVĚ)

5. JAK BRUNCVÍKA PŘEZDÍVALI? _____

6. CO SE V POVĚSTI DOZVÍŠ? OZNAČ ANO NEBO NE.

Bruncvík pomohl v boji s drakem lvovi.

Bruncvík ztroskotal na pustém ostrově.

Bruncvík se vrátil se do Čech.

Bruncvík získal divotvorný měšec.

Manželka Bruncvíka poznala podle snubního prstenu.

Bruncvík ulovil ptáka Noha.